

5. Ali je mogoče šteti oziroma ali je treba šteti, da je za opredelitev, da je direktiva samoizvršljiva ali ne, in če je samoizvršljiva, ali je zgolj preprečevanju namenjena neuporaba nacionalne zakonodaje v izključni pristojnosti nacionalnega sodišča (ki ima v tem primeru na voljo posebne instrumente za pomoč pri razlagi, kot sta sistem predhodnega odločanja Sodišča Evropske unije ali presoja ustavne zakonitosti) oziroma so zanj pristojni tudi posamezni občinski funkcionarji ali uradniki?
6. Ali je, če bi se štelo, da je Direktiva 2006/123 samoizvršljiva, ob upoštevanju, da člen 49 [Pogodbe o delovanju Evropske unije] nasprotuje samodejnemu podaljšanju koncesij-dovoljenj na morskem javnem dobru za turistično-rekreativne namene „v kolikor imajo te koncesije nedvomen čezmejni interes“, izpolnjevanje te zahteve potreben predpogoj tudi v zvezi z uporabo člena 12(1) in (2) Direktive Bolkestein?
7. Ali je s cilji, ki se želijo doseči z Direktivo 2006/123 in s členom 49 [Pogodbe o delovanju Evropske unije], skladno, da nacionalno sodišče na splošen in abstrakten način presodi, da je izpolnjena zahteva za obstoj nedvomnega čezmejnega interesa, ki se nanaša *tout-court* na celotno državno ozemlje, oziroma, nasprotno – glede na to, da gre za pristojnost posameznih občin v Italiji – je to presojo treba razumeti tako, da se nanaša na obalno območje posameznih občin in bi torej morala biti v občinski pristojnosti?
8. Ali je s cilji, ki se želijo doseči z Direktivo 2006/123 in s členom 49 [Pogodbe o delovanju Evropske unije], skladno, da nacionalno sodišče na splošen in abstrakten način presodi, da je izpolnjena zahteva glede omejenosti virov in razpoložljivih koncesij, ki se nanaša *tout-court* na celotno državno ozemlje, oziroma, nasprotno – glede na to, da gre za pristojnost posameznih občin v Italiji – je to presojo treba razumeti tako, da se nanaša na obalno območje posameznih občin in bi torej morala biti v občinski pristojnosti?
9. Ali je, če bi se štelo, da je Direktiva 2006/123 samoizvršljiva, ob upoštevanju, da člen 49 [Pogodbe o delovanju Evropske unije] nasprotuje samodejnemu podaljšanju koncesij-dovoljenj na morskem javnem dobru za turistično-rekreativne namene „v kolikor imajo te koncesije nedvomen čezmejni interes“, izpolnjevanje te zahteve potreben predpogoj tudi v zvezi z uporabo člena 12(1) in (2) Direktive Bolkestein?

(¹) Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL 2006, L 376, str. 36).

Tožba, vložena 3. junija 2022 – Evropska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Zadeva C-360/22)

(2022/C 318/42)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: W. Roels, agent)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlog

Komisija predlaga:

- ugotovi naj se, da Kraljevina Nizozemska ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 45, 56 in 63 PDEU ter členov 28, 36 in 40 Sporazuma EGP s tem, da je sprejela in ohranila v veljavi člena 85(1)(b) in 87(2)(f) Pensioenwet (zakon o pokojninah) v povezavi s členom 19b(2) Wet op de loonbelasting (zakon o davkih na plače);

— Kraljevini Nizozemski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da so nizozemski predpisi o prenosu pokojninskih sredstev, ki so bila vplačana v okviru tako imenovanega „drugega stebra“ – dodatno pokojninsko zavarovanje prek delodajalca – nezdržljivi s prostim pretokom delavcev, prostim pretokom storitev in kapitala, ker je mogoče pri čezmejnih položajih v tujino prenesti oproščeni pokojninski kapital le, če so možnosti za odkup pokojnine kot znesek glavnice enake kot na Nizozemskem oziroma bolj omejene. V nekaterih državah članicah je mogoče pokojnino prek enkratnega plačila popolnoma ali delno odkupiti, pri čemer so mobilni delavci, ki svoj pokojninski kapital prenesejo v eno od teh držav, obdavčeni. Podobni prenosi pokojninskega kapitala na Nizozemskem niso obdavčeni.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Frankfurt am Main (Nemčija)
14. junija 2022 – flightright GmbH/Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)

(Zadeva C-388/22)

(2022/C 318/43)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: flightright GmbH

Tožena stranka: Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali obstajajo izredne razmere v smislu člena 5(3) Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾, če nastopijo vremenski pogoji, ki niso združljivi z izvedbo leta, ne glede na to, za kakšne konkretne vremenske pogoje gre?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali se lahko izrednost vremenskih pogojev določi glede na njihovo regionalno in sezonsko pogostost na kraju samem in glede na čas njihovega nastopa?
3. Ali obstajajo izredne razmere v smislu člena 5(3) zadevne uredbe, kadar odločitev sistema upravljanja zračnega prometa za določen zrakoplov določenega dne vpliva na nastanek velike zamude, zamude prek noči ali na odpoved enega leta ali več letov tega zrakoplova, ne glede na razlog te odločitve?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje nikalen, ali mora biti sam razlog za odločitev izreden, tako da z njegovim nastopom ni treba računati?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL 2004, L 46, str. 1).